

Založba Emanuel,
2012, 336 str.

S knjižne police

Pierre Goursat: Besede ponižnega ustanovitelja

Med slovenske bralce prinaša založba Emanuel življenjepis oz. pričevanje o eni največjih svetniških osebnosti minulega stoletja. To je Peter (Pierre) Goursat, ustanovitelj Skupnosti Emanuel, ki je v Sloveniji navzoča že 20 let, njeni začetki pa segajo v leto 1972. Peter je bil po poklicu filmski kritik, bil je preprost, a izjemno prodoren duh ter velik častilec Najsvetejšega. Tako kot vsi veliki duhovi je imel sebe za reveža brez posebnih karizem, razen razločevanja. Čeprav je bil vseskozi zvest Kristusu, so postali sadovi njegovega globokega duhovnega življenja in verjetno tudi telesnega trpljenja (vse življenje je bil bolehen) vidni šele pri njegovih 57 letih, ko je doživel pretresljivo srečanje s Svetim Duhom. Le tri mesece po tem dogodku – izlitju Svetega Duha – je z mlado zdravnico Martine Catta osnoval molitveno skupino, ki se je pozneje poimenovala Emanuel in se kot plamen razširila po Evropi. Ta ogenj Svetega Duha, nove binkošti so, pravi Goursat, po stoletjih strahu (začenši z jansenizmom) pred mistiko, spet zajele krščanstvo in ga prenavljajo od znotraj. Zato je bila, kakor zapiše Martine Catta (avtorica te knjige), »za Pierra, ki je strastno ljubil Kristusa«, »prva skrb, da je vsakogar usmeril h Kristusu kot osebi«. Predvsem k Jezusovemu srcu. Po tem v Petru prepoznavamo velikega učitelja nove evangelizacije, h kateri nas vabi pričujoča knjiga.

Ana Pavlek

Družina, 2012,
173 str.

Benedikt XVI.: Jezus iz Nazareta Jezusovo otroštvo

Je to, kar je povedano v Svetem pismu, resnično? Se tiče mene – kako? Papež ponuja odgovore v luči "knjige knjig".

Matej in Luka govorita o Jezusovem rodovniku. Odločilni sta dve imeni in dve Božji obljudi: prva, dana Abrahamu: »V njem bodo blagoslovljeni vsi rodovi« (1 Mz 18,18), in druga Davidu: »Tvoj prestol bo obstal na veke« (2 Sam 7,16). Hebrejske črke imena David dajo številčno vrednost 14, zato rodovnik s trikrat štirinajstimi rodovi zaznamuje pot od Abrahama do Jezusa. Omenjene žene (Tamara, Rahaba, Ruta in Urijeva žena) niso bile

Ureja
Tatjana
Božič

Judinje, iz česar je razvidno, da je Jezusovo poslanstvo tudi za pogane.

Za Jezusa pa Matej jasno pove, da je to novo stvarjenje nastalo po Sv. Duhu, da Jožef ni njegov telesni oče. Mariji angel oznani, da bo spočela od Svetega Duha. Nagovori jo z besedami: »Veseli se, milosti polna,« in otroka naziva »Sin najvišjega ... njegovemu kraljestvu ne bo konca«, ker ni zgrajeno na svetni moči, ampak na veri in ljubezni. Vse to se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: »Glej, Devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar pomeni Bog z nami« (Iz 7,14).

Strmeti moramo nad tem, da nam je Bog dal veliko znamenje, ki se tiče vsega sveta. Nobenih fizičnih dotikov ni med Bogom in človekom: Marijina pokorščina odpira vrata Bogu. Božja beseda, njegov Duh ustvari v njej otroka, ker je popolnoma na razpolago Božji volji. Tako se novo stvarjenje zgodi in veže na svobodno privolitev človeka – Marije.

Deviško rojstvo in vstajenje iz groba sta preizkusna kamna vere. Če Bog nima oblasti nad snovjo, potem sploh ni Bog. Zato je Jezusovo spočetje in rojstvo iz Device Marije temeljna prvina naše vere in svetilnik upanja.

Jezus je bil rojen v času cesarja Avgusta, kar je mogoče natančno določiti. Zaradi popisa prebivalstva je moral Jožef z Marijo v Betlehem, Davidovo mesto, kar napoveduje prerok Mihej. »Jezus je prišel v svojo lastnino in njegovi ga niso sprejeli« (Jn 1, 11). Za odrešenika sveta ni prostora. Rojen in križan je zunaj mesta.

Postati kristjan torej pomeni, da izstopiš iz tega, kar vsi mislijo in hočejo, da prideš v svetlobo resnice.

Jasli so prostor, v katerem imajo živali svojo hrano. Sedaj pa leži v njih tisti, ki je samega sebe označil kot resnični kruh, ki je prišel iz nebes kot hrana, ki jo človek potrebuje za večno življenje. Prvi, ki jim je bila oznanjena novica o rojstvu, so bili pastirji, preproste duše, notranje čuječi, zato bližje Bogu. Modri z Vzhoda pa predstavljajo naravnost ljudstev h Kristusu. Priklonijo se do tal in dajo darila, primerna kralju.

Luka nam je ohranil še dragocen košček iz Jezusovega otroštva. Kot je postava predpisovala, sta Marija in Jožef z Jezusom poromala v tempelj. Opazila sta, da Jezusa ni (kot 12-letni se je lahko pridružil vrstnikom) in ga našla šele po treh dneh sredi učiteljev, ki jih poslušal in spraševal. Ko Marija pravi: »Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala«, sledi odgovor: »Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta.« S tem jasno pove, da Jožef ni njegov dejanski oče; Jezus je pravi človek in Bog, kar izraža vera Cerkve.

Anka Pucelj